

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

- ★ Richtlijn 92/33/EEG van de Raad van 28 april 1992 betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen, met uitzondering van zaad . . . 1
- ★ Richtlijn 92/34/EEG van de Raad van 28 april 1992 betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt 10
- ★ Richtlijn 92/35/EEG van de Raad van 29 april 1992 tot vaststelling van controlevoorschriften en van maatregelen ter bestrijding van paardepest 19
- ★ Richtlijn 92/36/EEG van de Raad van 29 april 1992 houdende wijziging, ten aanzien van paardepest, van Richtlijn 90/426/EEG tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen 28

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN 92/33/EEG VAN DE RAAD

van 28 april 1992

betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen, met uitzondering van zaad

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in de agrarische produktie van de Gemeenschap de teelt van groentegewassen een belangrijke plaats inneemt;

Overwegende dat bevredigende resultaten bij de teelt van groentegewassen in ruime mate afhangen van de kwaliteit en de fytosanitaire staat, niet alleen van het zaad dat reeds valt onder Richtlijn 70/458/EEG van 29 september 1970 betreffende het in de handel brengen van groentezaad ⁽⁴⁾, maar ook van het plantgoed en het teeltmateriaal van groentegewassen dat voor de vermeerdering ervan wordt gebruikt; dat een aantal Lid-Staten dan ook voorschriften hebben vastgesteld om te garanderen dat het op de markt gebrachte teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen van goede kwaliteit en fytosanitair in orde zijn;

Overwegende dat het uiteenlopende beleid van de Lid-Staten ten aanzien van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen handelsbelemmeringen kan veroorzaken en zo voor

het vrije verkeer van deze goederen binnen de Gemeenschap een hinderpaal kan zijn; dat, met het oog op de totstandkoming van de interne markt, deze handelsbelemmeringen moeten worden opgeheven door de nationale voorschriften door communautaire voorschriften te vervangen;

Overwegende dat door de vaststelling van geharmoniseerde voorschriften op communautair niveau wordt gegarandeerd dat de kopers in de gehele Gemeenschap teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen ontvangen die fytosanitair in orde en van goede kwaliteit zijn;

Overwegende dat, wat het fytosanitaire aspect betreft, de geharmoniseerde voorschriften coherent moeten zijn met het bepaalde in Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of voor plantaardige produkten schadelijke organismen ⁽⁵⁾;

Overwegende dat het, onverminderd de fytosanitaire voorschriften van Richtlijn 77/93/EEG, niet dienstig is de communautaire voorschriften voor het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen toe te passen wanneer wordt aangetoond dat deze produkten voor uitvoer naar derde landen bestemd zijn, aangezien de in die landen geldende voorschriften kunnen afwijken van de voorschriften van de onderhavige richtlijn;

Overwegende dat voor de vaststelling van fytosanitaire eisen en kwaliteitsnormen voor elk geslacht en elke soort groente uitvoerig en gedetailleerd technisch en wetenschappelijk onderzoek is vereist; dat daartoe derhalve moet worden voorzien in een procedure;

Overwegende dat het in de eerste plaats de taak is van de leveranciers van teeltmateriaal of plantgoed van groentegewassen om ervoor te zorgen dat hun produkten aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen;

⁽¹⁾ PB nr. C 46 van 27. 2. 1990, blz. 4; en
PB nr. C 296 van 15. 11. 1991, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. C 240 van 16. 9. 1991, blz. 193.

⁽³⁾ PB nr. C 182 van 23. 7. 1990, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB nr. L 225 van 12. 10. 1970, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/654/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 48).

⁽⁵⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 20. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/10/EEG van de Commissie (PB nr. L 70 van 17. 3. 1992, blz. 27).

Overwegende dat de bevoegde instanties van de Lid-Staten er via controles en keuringen op moeten toezien dat deze leveranciers deze voorschriften naleven;

Overwegende dat communautaire controlemaatregelen moeten worden getroffen om te garanderen dat de normen van deze richtlijn in alle Lid-Staten op gelijke wijze worden toegepast;

Overwegende dat het in het belang is van de koper van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen dat de benaming van het ras bekend is en dat de identiteit wordt gevrijwaard;

Overwegende dat daartoe voor zover mogelijk moet worden bepaald dat de voorschriften inzake het rasaspect, zoals die ten aanzien van het in de handel brengen van groentezaad zijn vastgesteld, van toepassing zijn;

Overwegende dat met het oog op een correcte identificatie en een geordende afzet van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen communautaire voorschriften moeten worden vastgesteld met regels betreffende het apart houden van de partijen en de waarmaking; dat op de gebruikte etiketten alle gegevens moeten worden vermeld die voor de officiële controle en de informatie van de gebruiker nodig zijn;

Overwegende dat regels moeten worden vastgesteld op grond waarvan bij tijdelijke moeilijkheden op het gebied van de voorziening, teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen in de handel mogen worden gebracht die aan minder strenge eisen voldoen dan die welke bij deze richtlijn zijn vastgesteld;

Overwegende dat, als een eerste stap naar geharmoniseerde voorschriften, de Lid-Staten een verbod moet worden opgelegd om voor de in bijlage II bedoelde geslachten en soorten waarvoor een schema zal worden opgesteld nog andere eisen of beperkingen voor het in de handel brengen vast te stellen dan die welke bij deze richtlijn zijn vastgesteld;

Overwegende dat moet worden bepaald dat in derde landen geproduceerd teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen in de Gemeenschap in de handel gebracht mogen worden, op voorwaarde dat voor deze produkten in alle gevallen dezelfde garanties worden gegeven als voor het teeltmateriaal en het plantgoed van groentegewassen die in de Gemeenschap worden geproduceerd en die aan de communautaire voorschriften voldoen;

Overwegende dat om de verschillende, in de Lid-Staten toegepaste technische controlemethoden te harmoniseren en het in de Gemeenschap geproduceerde teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen te kunnen vergelijken met de produkten uit derde landen, vergelijkingsproeven moeten worden uitgevoerd om na te gaan of deze produkten aan de bepalingen van deze richtlijn voldoen;

Overwegende dat, om de bij deze richtlijn vastgestelde regeling doeltreffend ten uitvoer te leggen, de Commissie moet worden opgedragen maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn vast te stellen en de bijlage ervan te wijzigen en dat daartoe een procedure moet worden ingesteld waarbij de

Commissie en de Lid-Staten nauw met elkaar samenwerken in het kader van het Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op het in de handel brengen in de Gemeenschap van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen, met uitzondering van zaad.

2. De voorschriften van de artikelen 2 tot en met 20 en van artikel 24 zijn van toepassing op de in bijlage II genoemde geslachten en soorten, alsmede op hybriden daarvan.

Bovengenoemde artikelen zijn ook van toepassing op onderstammen en andere plantdelen van geslachten of soorten of op hybriden daarvan, wanneer een van deze geslachten of soorten of hybriden daarvan daarop wordt of moet worden geënt.

3. Wijzigingen in de lijst van de in bijlage II genoemde geslachten en soorten worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 2

Onverminderd de gezondheidsvoorschriften van Richtlijn 77/93/EEG is deze richtlijn niet van toepassing op teeltmateriaal en plantgoed waarvan wordt aangetoond dat zij voor uitvoer naar derde landen bestemd zijn, mits zij duidelijk als zodanig zijn geïdentificeerd en in voldoende mate apart worden gehouden.

De uitvoeringsmaatregelen van de eerste alinea, met name wat betreft de identificatie en het apart houden, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

Artikel 3

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) *teeltmateriaal*: plantdelen en alle plantmateriaal met inbegrip van onderstammen, bestemd voor de vermeerdering en de produktie van groentegewassen;
- b) *plantgoed*: volledige planten en plantdelen, waaronder voor geënte planten de enten inbegrepen die bestemd zijn om te worden uitgeplant voor de produktie van groentegewassen;
- c) *leverancier*: elke natuurlijke of rechtspersoon die beroepshalve ten minste één van de volgende activiteiten verricht met betrekking tot teeltmateriaal of plantgoed van groentegewassen: vermeerderen, produceren, beschermen en/of behandelen en in de handel brengen;
- d) *in de handel brengen*: het ter beschikking of in voorraad houden, tentoonstellen of te koop aanbieden, verkopen en/of leveren aan een andere persoon, in gelijk welke vorm, van teeltmateriaal of plantgoed van groentegewassen;

e) *verantwoordelijke officiële instantie:*

- i) de enige door de Lid-Staat opgerichte of aangewezen centrale instantie die onder toezicht van de nationale regering staat en die verantwoordelijk is voor vraagstukken inzake de kwaliteit;
- ii) een overheidsinstantie, die
 - hetzij op nationaal niveau is ingesteld,
 - hetzij — onder toezicht van nationale instanties, binnen door de nationale wetgeving van de betrokken Lid-Staat vastgestelde grenzen — op regionaal niveau is ingesteld.

De onder i) en ii) bedoelde instanties kunnen, overeenkomstig de nationale wetgeving, hun in deze richtlijn bedoelde taken die onder hun gezag en toezicht moeten worden verricht, overdragen aan een publiek- of privaatrechtelijk rechtspersoon die, krachtens zijn officieel goedgekeurde statuten, uitsluitend belast is met specifieke taken van openbaar belang, op voorwaarde dat deze rechtspersoon en de leden daarvan geen enkel persoonlijk voordeel trekken uit het resultaat van de maatregelen die zij nemen.

De Lid-Staten zorgen voor een nauwe samenwerking van de in punt ii) bedoelde instanties met de in punt i) bedoelde instanties.

Bovendien kan, overeenkomstig de procedure van artikel 21, een andere namens een onder i) of ii) bedoelde instantie ingestelde rechtspersoon die onder het gezag en toezicht van een dergelijke instantie handelt, worden erkend, op voorwaarde dat deze rechtspersoon geen enkel persoonlijk voordeel trekt uit het resultaat van de maatregelen die hij neemt.

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van hun verantwoordelijke officiële instanties. De Commissie zendt deze informatie toe aan de andere Lid-Staten;

- f) *officiële maatregelen:* door de verantwoordelijke officiële instantie genomen maatregelen;
- g) *officiële inspectie:* door de verantwoordelijke officiële instantie verrichte inspectie;
- h) *officiële verklaring:* door de verantwoordelijke officiële instantie of onder haar verantwoordelijkheid afgegeven verklaring;
- i) *partij:* een aantal eenheden van één produkt, identificeerbaar door zijn homogene samenstelling en oorsprong;
- j) *laboratorium:* een publiek- of privaatrechtelijke dienst die analyses uitvoert en adequate diagnoses stelt aan de hand waarvan de producent de kwaliteit van de produktie kan controleren.

Artikel 4

Voor elk geslacht of elke soort vermeld in bijlage II of voor onderstammen van andere geslachten en soorten, wanneer materiaal van het geslacht en/of de soort daarop geënt wordt of moet worden, wordt volgens de procedure van artikel 22 in bijlage I een schema opgesteld waarin wordt verwezen

naar de fytosanitaire eisen van Richtlijn 77/93/EEG die op het betrokken geslacht en/of de betrokken soort van toepassing zijn; dat schema bevat:

- i) de voorwaarden waaraan het plantgoed van groentegewassen moet voldoen, met name de voorwaarden inzake de kwaliteit van het gewas, de zuiverheid van het gewas en indien van toepassing de raskenmerken. Deze voorwaarden zullen worden opgenomen in deel A van bijlage I;
- ii) de voorwaarden waaraan het teeltmateriaal moet voldoen, met name met betrekking tot het toegepaste vermeerderingsprocédé, de zuiverheid van het staand gewas en indien van toepassing de raskenmerken. Deze voorwaarden zullen worden opgenomen in deel B van bijlage I.

Artikel 5

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de leveranciers alle noodzakelijke maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat in alle fasen van de produktie en het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen aan de voorschriften van deze richtlijn wordt voldaan.

2. Voor de toepassing van lid 1 moeten de leveranciers controles op de volgende grondslagen uitvoeren dan wel laten uitvoeren door een erkende leverancier of de verantwoordelijke officiële instantie:

- identificatie van de kritische punten in hun produktieproces op basis van de toegepaste produktiemethoden;
- uitwerking en toepassing van methoden voor toezicht op en controle van de in het eerste streepje bedoelde kritische punten;
- nemen van monsters voor analyse in een door de verantwoordelijke officiële instantie erkend laboratorium om te controleren of aan de normen van deze richtlijn is voldaan;
- registratie, hetzij schriftelijk hetzij op een andere op bestending gerichte wijze, van de in het eerste, tweede en derde streepje bedoelde gegevens, alsmede bijhouden van een register betreffende de produktie en het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed, welke registers ter beschikking moeten worden gehouden van de verantwoordelijke officiële instantie. Deze documenten en registers dienen ten minste één jaar te worden bewaard.

Leveranciers die hun activiteiten in dit verband beperken tot enkel distributie van teeltmateriaal of plantgoed van groentegewassen dat niet op hun eigen bedrijf is geproduceerd en verpakt, hoeven echter alleen een register of een onuitwisbaar bewijs bij te houden van de aan- en verkoop en/of levering van deze produkten.

De bepalingen van dit lid zijn niet van toepassing op leveranciers die hun activiteiten in dit verband beperken tot het leveren van kleine hoeveelheden teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen aan niet-professionele eindverbruikers.

3. Indien uit hun eigen controles of uit de informatie waarover de in lid 1 bedoelde leveranciers beschikken blijkt dat één of meer van de in de overeenkomstig artikel 4 opgestelde schema's genoemde schadelijke organismen voorkomen, dienen de leveranciers dit onmiddellijk aan de verantwoordelijke officiële instantie te melden en dienen zij de door deze instantie opgelegde maatregelen uit te voeren. Leveranciers dienen een register bij te houden van alle gevallen waarin schadelijke organismen op hun bedrijf zijn voorgekomen en van alle maatregelen die in verband met die gevallen zijn genomen.

4. De uitvoeringsbepalingen van lid 2, tweede alinea, worden volgens de procedure van artikel 21 vastgesteld.

Artikel 6

1. De verantwoordelijke officiële instantie erkent leveranciers wanneer zij heeft vastgesteld dat hun produktiemethoden en bedrijf voldoen aan de eisen van deze richtlijn met betrekking tot de aard van hun activiteiten. Wanneer een leverancier besluit andere activiteiten te verrichten dan die waarvoor hij is erkend, is een nieuwe erkenning nodig.

2. De verantwoordelijke officiële instantie erkent laboratoria wanneer zij heeft vastgesteld dat het laboratorium, de procédés en de bedrijfsvoorzieningen voldoen aan de volgens de procedure van artikel 21 gepreciseerde eisen van deze richtlijn met betrekking tot hun controlewerkzaamheden. Wanneer een laboratorium besluit andere activiteiten te verrichten dan die waarvoor het is erkend, is er een nieuwe erkenning nodig.

3. De verantwoordelijke officiële instanties nemen de nodige maatregelen wanneer niet meer aan de in de leden 1 en 2 bedoelde eisen wordt voldaan. Daartoe houden zij in het bijzonder rekening met de conclusies van de overeenkomstig artikel 7 uitgevoerde controles.

4. Op gezette tijden worden de leveranciers, bedrijven en laboratoria onderworpen aan toezicht en controle door of onder verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke officiële instantie, die te allen tijde vrije toegang dient te hebben tot alle delen van de bedrijven, ten einde zich ervan te vergewissen dat aan de eisen van deze richtlijn wordt voldaan. Volgens de procedure van artikel 21 kunnen zo nodig uitvoeringsbepalingen betreffende het toezicht en de controle worden vastgesteld.

Indien bij het toezicht en de controles blijkt dat niet aan de eisen van deze richtlijn wordt voldaan, neemt de verantwoordelijke officiële instantie passende maatregelen.

Artikel 7

1. Deskundigen van de Commissie kunnen, in samenwerking met de verantwoordelijke officiële instanties van de Lid-Staten, zo nodig controles ter plaatse verrichten om een

uniforme toepassing van deze richtlijn te waarborgen, in het bijzonder om na te gaan of de leveranciers de voorschriften van deze richtlijn daadwerkelijk in acht nemen. De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, dient de deskundigen alle nodige bijstand te verlenen bij de uitvoering van hun taken. De Commissie stelt de Lid-Staten in kennis van het resultaat van het uitgevoerde onderzoek.

2. De uitvoeringsbepalingen van lid 1 worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

Artikel 8

1. Teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen mogen alleen door erkende leveranciers in de handel worden gebracht, mits zij daarenboven voldoen aan de eisen die in het in artikel 4 bedoelde schema staan.

2. Onverminderd het bepaalde in Richtlijn 77/93/EEG is lid 1 niet van toepassing op:

- a) teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen bestemd voor proeven of voor wetenschappelijke doeleinden;
- b) teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen bestemd voor selectie;
- c) maatregelen tot instandhouding van de genetische diversiteit.

De uitvoeringsbepalingen van de punten a) en b) worden, zo nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 21. De uitvoeringsbepalingen van punt c) worden bij voorkeur vóór 1 januari 1993 vastgesteld volgens dezelfde procedure.

Artikel 9

1. Onverminderd artikel 2 worden teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen die behoren tot de in bijlage II genoemde geslachten en/of soorten en tevens onder Richtlijn 70/458/EEG vallen, binnen de Gemeenschap alleen in de handel gebracht wanneer zij behoren tot een ras dat overeenkomstig die richtlijn is toegelaten.

2. Onverminderd artikel 2 en de leden 3 en 4 van het onderhavige artikel worden teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen die behoren tot de in bijlage II genoemde geslachten en/of soorten, maar niet onder Richtlijn 70/458/EEG vallen, binnen de Gemeenschap alleen in de handel gebracht wanneer zij behoren tot een ras dat in ten minste één Lid-Staat officieel is toegelaten.

Wat de toelatingsvoorwaarden betreft zijn de artikelen 4 en 5 en artikel 10, lid 3, van die richtlijn van toepassing.

Wat de procedures en formaliteiten voor de toelating en de op instandhouding gerichte selectie betreft zijn artikel 3, leden 2 en 4, de artikelen 6, 7 en 8 en artikel 10, leden 1, 2 en 4 en de artikelen 11 tot en met 15 van die richtlijn mutatis mutandis van toepassing.

Resultaten van onofficiële onderzoeken en praktische informatie die bij het kweken is verkregen, kunnen in alle gevallen in aanmerking worden genomen.

3. De Lid-Staten nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de geldigheidsduur van de officiële toelating van de rassen die behoren tot de in lid 2 bedoelde geslachten of soorten, welke vóór 1 januari 1993 is geschied overeenkomstig andere beginselen dan die van Richtlijn 70/458/EEG of op grond van het feit dat het materiaal ervan vóór genoemde datum op hun grondgebied in de handel is gebracht, uiterlijk op 30 juni 1998 verstrijkt, tenzij de rassen in kwestie op die datum overeenkomstig lid 1 zijn toegelaten.

4. De overeenkomstig de leden 2 en 3 officieel toegelaten rassen worden opgenomen in de in artikel 17 van Richtlijn 70/458/EEG bedoelde „Gemeenschappelijke rassenlijst voor groentegewassen”. Artikel 16, leden 2 en 3 en de artikelen 17, 18 en 19 van die richtlijn zijn mutatis mutandis van toepassing.

In die publikatie worden de overeenkomstig lid 3 toegelaten rassen met een speciale referentie aangeduid.

Artikel 10

1. Tijdens de groei, tijdens het rooien of tijdens het wegnemen van enten bij het uitgangsmateriaal worden teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen in afzonderlijke partijen gehouden.

2. Wanneer teeltmateriaal of plantgoed van groentegewassen van verschillende oorsprong bij verpakking, opslag, vervoer of levering worden samengevoegd of gemengd, houdt de leverancier een register bij met de volgende gegevens: samenstelling van de partij en oorsprong van de samenstellende delen.

3. De Lid-Staten vergewissen zich er door middel van officiële inspecties van dat de in de leden 1 en 2 bedoelde voorschriften in acht worden genomen.

Artikel 11

Onverminderd artikel 10, lid 2, worden teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen slechts in voldoende homogene partijen in de handel gebracht en nadat is vastgesteld dat zij voldoen aan de bepalingen van onderhavige richtlijn en indien zij vergezeld gaan van een document dat door de leverancier is opgemaakt in overeenstemming met de voorwaarden als opgenomen in het in artikel 4 bedoelde schema. Wanneer op dit document een officiële verklaring voorkomt, moet deze duidelijk van de rest van de inhoud van het document gescheiden zijn.

De voorschriften inzake het etiketteren en/of plomberen en verpakken van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen worden opgenomen in het in artikel 4 bedoelde schema.

Bij levering van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen door een kleinhandelaar aan niet-professionele eindverbruikers, kunnen de etiketteringsvoorschriften worden beperkt tot de noodzakelijke informatie betreffende het produkt.

Artikel 12

De Lid-Staten kunnen ontheffing verlenen

— van de toepassing van artikel 11, aan kleine producenten waarvan de volledige produktie en verkoop van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen bestemd is voor uiteindelijk gebruik door personen op de lokale markt die niet beroepshalve betrokken zijn bij de produktie van gewassen („lokaal verkeer”);

— van de in artikel 18 bedoelde controles en officiële inspectie, voor lokaal verkeer van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen, geproduceerd door aldus vrijgestelde personen.

Overeenkomstig de procedure van artikel 21 worden uitvoeringsbepalingen vastgesteld betreffende andere eisen inzake de in de eerste alinea, eerste en tweede streepje, bedoelde ontheffingen, in het bijzonder voor de begrippen „kleine producenten” en „lokale markt” en betreffende de procedures dienaangaande.

Artikel 13

Onverminderd de fytosanitaire voorschriften van Richtlijn 77/93/EEG kunnen in geval van tijdelijke moeilijkheden bij de levering van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen die voldoen aan de eisen van deze richtlijn, volgens de procedure van artikel 21 maatregelen worden aangenomen die ertoe strekken het in de handel brengen van deze produkten aan minder stringente eisen te onderwerpen.

Artikel 14

1. Voor het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen die voldoen aan de eisen en voorwaarden van deze richtlijn, mogen geen andere dan de in deze richtlijn vastgestelde beperkingen gelden wat de leverancier, de fytosanitaire aspecten, het substraat en de inspectievoorschriften betreft.

2. Voor het in de handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen waarvan het ras is opgenomen in de „Gemeenschappelijke rassenlijst voor groentegewassen”, mogen ten aanzien van het ras geen andere dan de in deze richtlijn vastgestelde beperkingen gelden.

Artikel 15

Voor het in de handel brengen van de in bijlage II bedoelde produkten leggen de Lid-Staten geen stringenter voorwaarden of andere beperkingen op dan die van de in artikel 4 bedoelde schema's of, bij onstentenis daarvan, dan die welke op de datum van aanneming van deze richtlijn bestaan.

Artikel 16

1. Volgens de procedure van artikel 21 wordt besloten of teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen die in een

derde land zijn geproduceerd en dezelfde garanties bieden inzake verplichtingen van de leverancier, identiteit, kenmerken, fytosanitaire aspecten, substraat, verpakking, voorschriften met betrekking tot inspectie, waarmaking en plombering, in al deze opzichten gelijkwaardig zijn aan teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen die in de Gemeenschap zijn geproduceerd en aan de eisen en voorschriften van deze richtlijn voldoen.

2. In afwachting van het in lid 1 bedoelde besluit kunnen de Lid-Staten tot 1 januari 1993 en onverminderd Richtlijn 77/93/EEG op de invoer van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen uit derde landen voorwaarden toepassen die ten minste gelijkwaardig zijn aan de voorwaarden die op tijdelijke of permanente basis zijn opgenomen in de in artikel 4 bedoelde schema's. Indien in deze schema's niet in dergelijke voorwaarden is voorzien, dienen de voorwaarden voor de invoer ten minste gelijkwaardig te zijn aan de voorwaarden die gelden voor de productie in de betrokken Lid-Staat.

In afwachting van het in lid 1 bedoelde besluit kan bovengenoemde termijn volgens de procedure van artikel 21 voor de onderscheiden derde landen verlengd worden.

Voor teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen die door een Lid-Staat worden ingevoerd overeenkomstig een besluit dat die Lid-Staat overeenkomstig de eerste alinea heeft genomen, mogen ten aanzien van de in lid 1 vermelde punten in andere Lid-Staten geen beperkingen voor het in de handel brengen gelden.

Artikel 17

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen tijdens de productie en het in de handel brengen steekproefsgewijs officieel worden geïnspecteerd, ten einde na te gaan of de eisen en voorwaarden van deze richtlijn in acht zijn genomen.

Artikel 18

Volgens de procedure van artikel 21 worden, zo nodig, uitvoeringsbepalingen betreffende de in artikel 5 bedoelde controles en de in de artikelen 10 en 17 bedoelde officiële inspectie, inclusief bemonsteringsmethoden, vastgesteld.

Artikel 19

1. Wanneer bij het toezicht en de controle als bedoeld in artikel 6, lid 4, de officiële inspectie bedoeld in artikel 17 of de proeven bedoeld in artikel 20 blijkt dat teeltmateriaal of plantgoed van groentegewassen niet aan de eisen van deze richtlijn voldoen, neemt de verantwoordelijke officiële instantie van de betrokken Lid-Staat passende maatregelen om te bewerkstelligen dat deze produkten aan deze bepalingen voldoen of, indien zulks niet mogelijk is, om het in de handel brengen van teeltmateriaal of plantgoed van groentegewassen dat daar niet aan voldoet, in de Gemeenschap te verbieden.

2. Wanneer blijkt dat teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen die door een bepaalde leverancier in de handel worden gebracht, niet aan de eisen en voorwaarden van deze richtlijn voldoen, draagt de betrokken Lid-Staat er zorg voor dat tegen deze leverancier passende maatregelen worden genomen. Wanneer deze leverancier geen teeltmateriaal of plantgoed van groentegewassen in de handel mag brengen, stelt de Lid-Staat de Commissie en de bevoegde nationale instanties in de Lid-Staten in kennis van dit verbod.

3. Krachtens lid 2 genomen maatregelen worden ingetrokken zodra met voldoende zekerheid is vastgesteld dat het teeltmateriaal en het plantgoed van groentegewassen die bestemd zijn om door de leverancier in de handel te worden gebracht, voortaan aan de eisen en voorwaarden van deze richtlijn zullen voldoen.

Artikel 20

1. In de Lid-Staten worden, zo nodig, op monsters proeven of tests uitgevoerd om na te gaan of het teeltmateriaal en het plantgoed van groentegewassen voldoen aan de eisen en voorwaarden van deze richtlijn, met inbegrip van de fytosanitaire voorschriften. De Commissie kan de proeven door vertegenwoordigers van de Lid-Staten en van de Commissie laten inspecteren.

2. Volgens de procedure van artikel 21 kan worden beslist of het noodzakelijk is op communautair niveau proeven of tests uit te voeren met hetzelfde doel als beoogd in lid 1. De Commissie kan de proeven door vertegenwoordigers van de Lid-Staten en van de Commissie laten inspecteren.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde proeven of tests zijn erop gericht de technische methoden voor het onderzoek van teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen te harmoniseren. Over de proeven of tests worden voortgangsrapporten opgesteld die als vertrouwelijk document aan de Lid-Staten en aan de Commissie worden toegezonden.

4. De Commissie zorgt ervoor dat in passende gevallen in het bij artikel 21 ingestelde Comité regelingen worden getroffen voor de coördinatie, de uitvoering en de inspectie van de in de leden 1 en 2 bedoelde proeven alsmede voor de beoordeling van de uitkomsten van die proeven. Wanneer fytosanitaire aspecten ter sprake komen, brengt de Commissie het Permanent Planteziektenkundig Comité op de hoogte. Zo nodig worden specifieke regelingen vastgesteld. Bij de proeven worden ook teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen onderzocht die in derde landen zijn geproduceerd.

Artikel 21

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité, genaamd „Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw”, voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie

van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn.

Indien deze maatregelen echter niet in overeenstemming zijn met het advies dat het Comité heeft uitgebracht, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten, voor ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen de in de voorgaande alinea genoemde termijn met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 22

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité, genoemd „Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw”, voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 23

Wijzigingen van de overeenkomstig artikel 4 opgestelde schema's en van de voorwaarden en bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

Artikel 24

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat teeltmateriaal en plantgoed van groentegewassen die op hun grondgebied worden geproduceerd om in de handel te worden gebracht, voldoen aan de eisen van deze richtlijn.

2. Wanneer bij officiële inspectie blijkt dat teeltmateriaal of plantgoed van groentegewassen niet in de handel mogen worden gebracht omdat niet aan een fytosanitaire eis is voldaan, neemt de betrokken Lid-Staat passende officiële maatregelen om de daaraan verbonden fytosanitaire gevaren weg te nemen.

Artikel 25

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. Wat de artikelen 5 tot en met 11, 14, 15, 17, 19 en 24 betreft, wordt de toepassingsdatum voor elk geslacht of elke soort, bedoeld in bijlage II, volgens de procedure van artikel 21 vastgesteld bij de opstelling van het in artikel 4 bedoelde schema.

Artikel 26

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 28 april 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

Arlindo MARQUES CUNHA

BIJLAGE I

Overeenkomstig artikel 4 vast te stellen voorwaarden

Deel A

Voorwaarden waaraan het plantgoed van groentegewassen moet voldoen.

Deel B

Schema's voor niet in Richtlijn 70/458/EEG genoemde geslachten en soorten, met de voorwaarden waaraan het teeltmateriaal moet voldoen.

BIJLAGE II

Lijst van de in artikel 1, lid 2, bedoelde geslachten en soorten

— <i>Allium ascalonicum</i>	Sjalot
— <i>Allium cepa</i> L.	Ui
— <i>Allium fistulosum</i> L.	Bieslook
— <i>Allium porrum</i> L.	Prei
— <i>Allium sativum</i>	Knoflook
— <i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	Kervel
— <i>Apium graveolens</i> L.	Selderij
— <i>Asparagus officinalis</i> L.	Asperge
— <i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>	Snijbiet
— <i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.	Rode biet
— <i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.	Boerekool
— <i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.	Bloemkool
— <i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.	Broccoli
— <i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.	Spruitkool
— <i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.	Savooiekool
— <i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.	Witte kool
— <i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.	Rode kool
— <i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i>	Koolrabi
— <i>Brassica pekinensis</i> L.	Chinese kool
— <i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>	Meiraap, stoppelknol
— <i>Capsicum annuum</i> L.	Paprika, Spaanse peper
— <i>Chicorium endivia</i> L.	Kruidlandijvie, andijvie
— <i>Chicorium intybus</i> L. (partim)	Witlof
— <i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Watermeloen
— <i>Cucumis melo</i> L.	Meloen
— <i>Cucumis sativus</i> L.	Komkommer, augurk
— <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Reuzenpompoen
— <i>Cucurbita pepo</i> L.	Pompoen
— <i>Cynara cardunculus</i>	Kardoen
— <i>Cynara scolymus</i>	Artisjok
— <i>Daucus carota</i> L.	Wortel
— <i>Foeniculum vulgare</i> Miller	Venkel
— <i>Lactuca sativa</i> L.	Sla
— <i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.	Tomaat
— <i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A. W. Hill	Peterselie
— <i>Phaseolus coccineus</i> L.	Pronkboon
— <i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Boon
— <i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Erwt met uitzondering van de voedererwt
— <i>Raphanus sativus</i> L.	Radijs
— <i>Rheum</i>	Rabarber
— <i>Scorzonera hispanica</i> L.	Schorseneer
— <i>Solanum melongena</i> L.	Aubergine
— <i>Spinacia oleracea</i> L.	Spinazie
— <i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Veldsla
— <i>Vicia faba</i> L. (partim)	Tuinboon

RICHTLIJN 92/34/EEG VAN DE RAAD

van 28 april 1992

betreffende het in de handel brengen van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in de agrarische produktie van de Gemeenschap de teelt van fruitgewassen een belangrijke plaats inneemt;

Overwegende dat bevredigende resultaten bij de teelt van fruitgewassen in ruime mate afhangen van de kwaliteit en de fytosanitaire staat van het materiaal dat voor de teelt van de fruitgewassen wordt gebruikt en van de fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt; dat een aantal Lid-Staten dan ook voorschriften hebben vastgesteld om te garanderen dat het op de markt gebrachte teeltmateriaal en de op de markt gebrachte fruitgewassen van goede kwaliteit en fytosanitair in orde zijn;

Overwegende dat het uiteenlopende beleid van de Lid-Staten ten aanzien van teeltmateriaal en fruitgewassen handelsbelemmeringen kan veroorzaken en zo voor het vrije verkeer van deze goederen binnen de Gemeenschap een hinderpaal kan zijn; dat, met het oog op de totstandkoming van de interne markt, deze handelsbelemmeringen moeten worden opgeheven door de nationale voorschriften door communautaire voorschriften te vervangen;

Overwegende dat door de vaststelling van geharmoniseerde voorschriften op communautair niveau wordt gegarandeerd dat de kopers in de gehele Gemeenschap teeltmateriaal en fruitgewassen ontvangen die fytosanitair in orde en van goede kwaliteit zijn;

Overwegende dat, wat het fytosanitaire aspect betreft, de geharmoniseerde voorschriften coherent moeten zijn met het bepaalde in Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21 december 1976 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen op het grondgebied van de Lid-Staten van voor planten of voor plantaardige produkten schadelijke organismen ⁽⁴⁾;

Overwegende dat in eerste instantie communautaire voorschriften moeten worden vastgesteld voor geslachten en soorten fruit die voor de Gemeenschap van groot economisch

belang zijn, waarbij moet worden voorzien in een communautaire procedure om later nog andere geslachten en soorten onder deze voorschriften te brengen;

Overwegende dat het, onverminderd de fytosanitaire voorschriften van Richtlijn 77/93/EEG, niet dienstig is de communautaire voorschriften voor het in de handel brengen van teeltmateriaal en fruitgewassen toe te passen wanneer wordt aangetoond dat deze produkten voor uitvoer naar derde landen bestemd zijn, aangezien de in die landen geldende voorschriften kunnen afwijken van de voorschriften van de onderhavige richtlijn;

Overwegende dat voor de vaststelling van fytosanitaire eisen en kwaliteitsnormen voor elk geslacht en elke soort fruit uitvoerig en gedetailleerd technisch en wetenschappelijk onderzoek is vereist; dat daartoe derhalve moet worden voorzien in een procedure;

Overwegende dat het in de eerste plaats de taak is van de leveranciers van teeltmateriaal of fruitgewassen om ervoor te zorgen dat hun produkten aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen;

Overwegende dat de bevoegde instanties van de Lid-Staten er via controles en inspecties op moeten toezien dat deze leveranciers de bedoelde voorschriften in acht nemen wat betreft materiaal of plantgoed van de CAC-categorie;

Overwegende dat ook voor andere categorieën materiaal en plantgoed moet worden voorzien in een officiële certificering;

Overwegende dat communautaire controlemaatregelen moeten worden getroffen om te garanderen dat de normen van deze richtlijn in alle Lid-Staten op gelijke wijze worden toegepast;

Overwegende dat het tegenwoordig in de landbouwsector gebruikelijk is te eisen dat bepaald teeltmateriaal en bepaalde fruitgewassen hetzij officieel virusvrij zijn verklaard, dit wil zeggen vrij bevonden van alle bekende virussen of virusachtige ziekteverwekkers hetzij virusgetoetst zijn, dit wil zeggen vrij bevonden van bijzondere virussen of virusachtige ziekteverwekkers die de gebruikswaarde van dit teeltmateriaal en deze fruitgewassen kunnen verminderen;

Overwegende dat het in het belang is van de koper van teeltmateriaal en fruitgewassen dat de benaming van het ras bekend is en dat de identiteit wordt gevrijwaard;

Overwegende dat bovengenoemde doelstelling het best kan worden bereikt door algemene rasbekendheid of door een

⁽¹⁾ PB nr. C 52 van 3. 3. 1990, blz. 16; en

PB nr. C 307 van 27. 11. 1991, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. C 240 van 16. 9. 1991, blz. 197.

⁽³⁾ PB nr. C 182 van 23. 7. 1990, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 20. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/10/EEG (PB nr. L 70 van 17. 3. 1992, blz. 27).

rasbeschrijving die opgesteld en bewaard wordt door de leverancier; dat in het laatste geval het teeltmateriaal of de fruitgewassen evenwel niet worden toegelaten tot de categorieën die officieel zijn gecertificeerd;

Overwegende dat met het oog op een correcte identificatie en een geordende afzet van teeltmateriaal en fruitgewassen communautaire voorschriften moeten worden vastgesteld met regels betreffende het apart houden van de partijen en de waarmaking; dat op de gebruikte etiketten alle gegevens moeten worden vermeld die voor de officiële controle en de informatie van de gebruiker nodig zijn;

Overwegende dat regels moeten worden vastgesteld op grond waarvan bij tijdelijke moeilijkheden op het gebied van de voorziening, teeltmateriaal en fruitgewassen in de handel mogen worden gebracht die aan minder strenge eisen voldoen dan die welke bij deze richtlijn zijn vastgesteld;

Overwegende dat, als een eerste stap naar geharmoniseerde voorschriften, de Lid-Staten een verbod moet worden opgelegd om voor de in bijlage II bedoelde geslachten en soorten waarvoor een schema zal worden opgesteld, nog andere eisen of beperkingen voor het in de handel brengen vast te stellen dan die welke bij deze richtlijn zijn vastgesteld;

Overwegende dat moet worden bepaald dat in derde landen geproduceerd teeltmateriaal en in derde landen geproduceerde fruitgewassen in de Gemeenschap in de handel mogen worden gebracht, op voorwaarde dat voor deze produkten in alle gevallen dezelfde garanties worden gegeven als voor het teeltmateriaal en de fruitgewassen die in de Gemeenschap worden geproduceerd en die aan de communautaire voorschriften voldoen;

Overwegende dat om de verschillende, in de Lid-Staten toegepaste technische controlemethoden te harmoniseren en het in de Gemeenschap geproduceerde teeltmateriaal en de in de Gemeenschap geproduceerde fruitgewassen te kunnen vergelijken met de produkten uit derde landen, vergelijkingsproeven moeten worden uitgevoerd om na te gaan of deze produkten aan de bepalingen van deze richtlijn voldoen;

Overwegende dat, om de bij deze richtlijn vastgestelde regeling doeltreffend ten uitvoer te leggen, de Commissie moet worden opgedragen maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn vast te stellen en de bijlage ervan te wijzigen en dat daartoe een procedure moet worden ingesteld waarbij de Commissie en de Lid-Staten nauw met elkaar samenwerken in het kader van een Permanent Comité voor teeltmateriaal en gewassen van geslachten en soorten fruit,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op het in de handel brengen in de Gemeenschap van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt.

2. De voorschriften van de artikelen 2 tot en met 20 en van artikel 24 zijn van toepassing op de in bijlage II genoemde geslachten en soorten, alsmede op hybriden daarvan.

Bovengenoemde artikelen zijn ook van toepassing op onderstammen en andere plantedelen van andere geslachten of soorten of op hybriden daarvan, wanneer materiaal van een van deze geslachten of soorten of hybriden daarvan daarop wordt of moet worden geënt.

3. Wijzigingen in de lijst van de in bijlage II genoemde geslachten en soorten worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 2

Onverminderd de gezondheidsvoorschriften van Richtlijn 77/93/EEG is deze richtlijn niet van toepassing op teeltmateriaal en fruitgewassen waarvan wordt aangetoond dat zij voor uitvoer naar derde landen bestemd zijn, mits zij duidelijk als zodanig zijn geïdentificeerd en in voldoende mate apart worden gehouden.

De uitvoeringsmaatregelen van de eerste alinea, met name wat betreft de identificatie en het apart houden, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 3

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) *teeltmateriaal*: zaad, plantedelen en alle plantmateriaal, inclusief onderstammen, bestemd voor de vermeerdering en de productie van fruitgewassen;
- b) *fruitgewassen*: planten die bestemd zijn om, nadat zij in de handel zijn gebracht, te worden uitgeplant of herplant;
- c) *prebasismateriaal*: teeltmateriaal
 - i) dat volgens algemeen aanvaarde methoden is geproduceerd met het oog op de instandhouding van de identiteit van het ras, met inbegrip van de relevante kenmerken in verband met de pomologische waarde die volgens de procedure van artikel 21 kunnen worden vastgesteld, alsmede ter voorkoming van ziekten;
 - ii) dat dient voor de productie van basismateriaal;
 - iii) dat voldoet aan de voor prebasismateriaal vastgestelde eisen die zijn opgenomen in de overeenkomstig artikel 4 voor de betrokken soorten vastgestelde schema's en
 - iv) waarvan bij officiële inspectie is erkend dat het aan bovenbedoelde eisen voldoet;
- d) *basismateriaal*: teeltmateriaal
 - i) dat volgens algemeen aanvaarde methoden is verkregen met het oog op de instandhouding van de identiteit van het ras, met inbegrip van de relevante kenmerken in verband met de pomologische waarde die volgens de procedure van artikel 21 kunnen worden vastgesteld, alsmede ter voorkoming van ziekten en dat rechtstreeks van prebasismateriaal afkomstig is of in een bekend aantal stadia vegetatief uit prebasismateriaal is voortgekweekt;

- ii) dat dient voor de produktie van gecertificeerd materiaal;
 - iii) dat voldoet aan de voor basismateriaal vastgestelde eisen die zijn opgenomen in de overeenkomstig artikel 4 voor de betrokken soorten vastgestelde schema's, en
 - iv) waarvan bij officiële inspectie is erkend dat het aan bovenbedoelde eisen voldoet;
- e) *gecertificeerd materiaal*: teeltmateriaal en fruitgewassen
- i) die rechtstreeks uit basismateriaal zijn verkregen of in een bekend aantal stadia vegetatief uit basismateriaal zijn voortgekweekt;
 - ii) die voldoen aan de voor gecertificeerd materiaal vastgestelde eisen die zijn opgenomen in de overeenkomstig artikel 4 voor de betrokken soorten vastgestelde schema's en
 - iii) waarvan bij officiële inspectie is erkend dat zij aan bovenbedoelde eisen voldoen;
- f) *CAC-materiaal („Conformitas Agraria Communitatis”)*: teeltmateriaal en fruitgewassen die voldoen aan de minimumeisen die voor deze categorie zijn opgenomen in het overeenkomstig artikel 4 voor de betrokken soort vastgestelde schema;
- g) *virusvrij (v.f.) materiaal*: materiaal dat volgens internationaal erkende wetenschappelijke methoden is getest en vrij is bevonden van besmetting, dat bij inspectie tijdens de groei vrij is bevonden van symptomen van virussen of virusachtige ziekteverwekkers, dat in stand is gehouden op een wijze die infectie voorkomt en geacht wordt vrij te zijn van alle virussen en virusachtige ziekteverwekkers waarvan bekend is dat zij in de Gemeenschap bij de betrokken soort voorkomen. Materiaal dat vegetatief en in rechte lijn in een specifiek aantal stadia uit dergelijk materiaal is voortgekweekt, dat bij inspectie tijdens de groei vrij is bevonden van symptomen van virussen of virusachtige ziekteverwekkers en dat is geproduceerd en in stand gehouden op een wijze die infectie voorkomt, wordt eveneens geacht virusvrij te zijn. Het specifieke aantal stadia wordt aangegeven in het overeenkomstig artikel 4 voor de betrokken soort vastgestelde schema;
- h) *virusgetoetst (v.t.) materiaal*: materiaal dat volgens internationaal erkende wetenschappelijke methoden is getest en vrij is bevonden van besmetting, dat bij inspectie tijdens de groei vrij is bevonden van symptomen van virussen of virusachtige ziekteverwekkers, dat in stand is gehouden op een wijze die infectie voorkomt en geacht wordt vrij te zijn van bepaalde gevaarlijke virussen en virusachtige ziekteverwekkers waarvan bekend is dat zij in de Gemeenschap bij de betrokken soort voorkomen en die in staat zijn de gebruikswaarde van het materiaal te verminderen. Materiaal dat vegetatief en in rechte lijn in een specifiek aantal stadia uit dergelijk materiaal is voortgekweekt, dat bij inspectie tijdens de groei vrij is bevonden van symptomen van virussen of virusachtige ziekteverwekkers en dat is geproduceerd en in stand gehouden op een wijze die infectie voorkomt, wordt eveneens geacht virusgetoetst te zijn. Het specifieke aantal stadia wordt aangegeven in het overeenkomstig artikel 4 voor de betrokken soort vastgestelde schema;
- i) *leverancier*: elke natuurlijke of rechtspersoon die beroepshalve ten minste één van de volgende activiteiten verricht met betrekking tot teeltmateriaal of fruitgewassen: vermeerderen, produceren, beschermen en/of behandelen en in de handel brengen;
- j) *in de handel brengen*: het ter beschikking of in voorraad houden, tentoonstellen of te koop aanbieden, verkopen en/of leveren aan een andere persoon, in gelijk welke vorm, van teeltmateriaal of fruitgewassen;
- k) *verantwoordelijke officiële instantie*:
- i) de enige door de Lid-Staat opgerichte of aangewezen centrale instantie die onder toezicht van de nationale regering staat en die verantwoordelijk is voor vraagstukken inzake de kwaliteit;
 - ii) een overheidsinstantie, die
 - hetzij op nationaal niveau is ingesteld,
 - hetzij — onder toezicht van nationale instanties, binnen door de nationale wetgeving van de betrokken Lid-Staat vastgestelde grenzen — op regionaal niveau is ingesteld.
- De onder i) en ii) bedoelde instanties kunnen, overeenkomstig de nationale wetgeving, de in deze richtlijn bedoelde taken die onder hun gezag en toezicht moeten worden verricht, overdragen aan een publiek- of privaatrechtelijk rechtspersoon die, krachtens zijn officieel goedgekeurde statuten, uitsluitend belast is met specifieke taken van openbaar belang, op voorwaarde dat deze rechtspersoon en de leden daarvan geen enkel persoonlijk voordeel trekken uit het resultaat van de maatregelen die zij nemen.
- De Lid-Staten zorgen voor een nauwe samenwerking van de onder ii) bedoelde instanties met de in onder i) bedoelde instanties.
- Voorts kan, volgens de procedure van artikel 21, een andere voor rekening van een onder i) of ii) bedoelde instantie ingestelde rechtspersoon die onder het gezag en toezicht van die instantie handelt, worden erkend op voorwaarde dat deze rechtspersoon geen enkel persoonlijk voordeel trekt uit het resultaat van de maatregelen die hij neemt.
- De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van hun verantwoordelijke officiële instanties. De Commissie zendt deze informatie toe aan de andere Lid-Staten;
- l) *officiële maatregelen*: door de verantwoordelijke officiële instantie genomen maatregelen;
- m) *officiële inspectie*: door de verantwoordelijke officiële instantie verrichte inspectie;
- n) *officiële verklaring*: door de verantwoordelijke officiële instantie of onder haar verantwoordelijkheid afgegeven verklaring;
- o) *partij*: een aantal eenheden van één produkt, identificeerbaar door zijn homogene samenstelling en oorsprong;

- p) *laboratorium*: een publiek- of privaatrechtelijke dienst die analyses uitvoert en adequate diagnoses stelt aan de hand waarvan de producent de kwaliteit van de productie kan controleren.

Artikel 4

1. Voor elk geslacht of elke soort, vermeld in bijlage II, wordt volgens de procedure van artikel 22 in bijlage I een schema opgesteld waarin wordt verwezen naar de fytosanitaire eisen van Richtlijn 77/93/EEG die op het betrokken geslacht en/of de betrokken soort van toepassing zijn; dat schema bevat:

- i) de voorwaarden betreffende kwaliteit en fytosanitaire toestand waaraan CAC-materiaal moet voldoen, met name de voorwaarden inzake het toegepaste vermeerderingsprocédé, de zuiverheid van het staand gewas en, behalve in het geval van onderstammen waarvan het materiaal niet tot een ras behoort, het rasaspect;
- ii) de voorwaarden waaraan prebasismateriaal, basismateriaal en gecertificeerd materiaal moeten voldoen inzake kwaliteit, fytosanitaire toestand, de toegepaste onderzoeksmethoden en -procedures, het (de) toegepaste vermeerderingssyste(m)(en) en, behalve in het geval van onderstammen waarvan het materiaal niet tot een ras behoort, het rasaspect;
- iii) de voorwaarden waaraan onderstammen en andere plantedelen van andere geslachten of soorten moeten voldoen wanneer teeltmateriaal van het betrokken geslacht of de betrokken soort daarop wordt geënt.

2. Wanneer in het schema wordt verwezen naar de kwalificatie virusvrij (v.f.) of virusgetoetst (v.t.), moeten de betrokken virussen en virusachtige ziekteverwekkers daarin worden vermeld.

Deze bepaling is mutatis mutandis van toepassing wanneer wordt verwezen naar een kwalificatie betreffende het vrij zijn van andere schadelijke organismen dan virussen of virusachtige ziekteverwekkers of naar een kwalificatie betreffende de toetsing op de aanwezigheid van deze organismen.

In geval van het in lid 1, onder i), bedoelde materiaal wordt niet verwezen naar de kwalificatie v. f. of v. t.

In geval van het in lid 1, onder ii), bedoelde materiaal wordt naar bovengenoemde kwalificaties verwezen indien dit voor het betrokken geslacht of de betrokken soort relevant is.

Artikel 5

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de leveranciers alle noodzakelijke maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat in alle fasen van de productie en het in de handel brengen van teeltmateriaal en fruitgewassen, aan de voorschriften van deze richtlijn wordt voldaan.

2. Voor de toepassing van lid 1 moeten de leveranciers controles op de volgende grondslagen uitvoeren dan wel laten uitvoeren door een erkende leverancier of de verantwoordelijke officiële instantie:

- identificatie van de kritische punten in hun productieproces op basis van de toegepaste produktiemethoden;
- uitwerking en toepassing van methoden voor toezicht op en controle van de in het eerste streepje bedoelde kritische punten;
- nemen van monsters voor analyse in een door de verantwoordelijke officiële instantie erkend laboratorium om te controleren of aan de normen van deze richtlijn is voldaan;
- registratie, hetzij schriftelijk hetzij op een andere op bestending gerichte wijze, van de in het eerste, tweede en derde streepje bedoelde gegevens, alsmede bijhouden van een register betreffende de productie en het in de handel brengen van teeltmateriaal en fruitgewassen, welke registers ter beschikking moeten worden gehouden van de verantwoordelijke officiële instantie. Deze documenten en registers dienen ten minste drie jaar te worden bewaard.

Leveranciers die hun activiteiten in dit verband beperken tot enkel distributie van teeltmateriaal en fruitgewassen dat/die niet op hun eigen bedrijf is/zijn geproduceerd en verpakt, hoeven echter alleen een register of een onuitwisbaar bewijs bij te houden van de aan- en verkoop en/of levering van teeltmateriaal en fruitgewassen.

De bepalingen van dit lid zijn niet van toepassing op leveranciers die hun activiteiten in dit verband beperken tot het leveren van kleine hoeveelheden teeltmateriaal en fruitgewassen aan niet-professionele eindverbruikers.

3. Indien uit hun eigen controles of uit de informatie waarover de in lid 1 bedoelde leveranciers beschikken blijkt dat er één of meer van de in Richtlijn 77/93/EEG bedoelde schadelijke organismen voorkomen of dat het aantal van één of meer van de schadelijke organismen als gespecificeerd in de overeenkomstig artikel 4 opgestelde schema's hoger ligt dan normaliter met de normen verenigbaar is, dienen die leveranciers dit onmiddellijk aan de verantwoordelijke officiële instantie te melden en dienen zij uitvoering te geven aan de door deze instantie opgelegde maatregelen of elke andere maatregel te treffen die noodzakelijk is om het risico van verspreiding van de schadelijke organismen in kwestie te verminderen. Leveranciers dienen een register bij te houden van alle gevallen waarin schadelijke organismen op hun bedrijf zijn voorgekomen en van alle maatregelen die in verband met die gevallen zijn genomen.

4. De uitvoeringsbepalingen van lid 2, tweede alinea, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

Artikel 6

1. De verantwoordelijke officiële instantie erkent leveranciers wanneer zij heeft vastgesteld dat hun produktiemethoden en bedrijf voldoen aan de eisen van deze richtlijn met betrekking tot de aard van hun activiteiten. Wanneer een leverancier besluit andere activiteiten te verrichten dan die waarvoor hij is erkend, is een nieuwe erkenning nodig.

2. De verantwoordelijke officiële instantie erkent laboratoria wanneer zij heeft vastgesteld dat het laboratorium, de procédés, de bedrijfsvoorzieningen en het personeel voldoen aan de volgens de procedure van artikel 21 gepreciseerde eisen van deze richtlijn met betrekking tot hun controlewerkzaamheden. Wanneer een laboratorium besluit andere activiteiten te verrichten dan die waarvoor het is erkend, is een nieuwe erkenning nodig.

3. De verantwoordelijke officiële instantie neemt de nodige maatregelen wanneer niet meer aan de in de leden 1 en 2 bedoelde eisen wordt voldaan. Daartoe houdt zij in het bijzonder rekening met de conclusies van de overeenkomstig artikel 7 uitgevoerde controles.

4. Op gezette tijden worden de leveranciers, bedrijven en laboratoria onderworpen aan toezicht en controle door of onder verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke officiële instantie, die te allen tijde vrije toegang dient te hebben tot alle delen van de bedrijven, ten einde zich ervan te vergewissen dat aan de eisen van deze richtlijn wordt voldaan. Volgens de procedure van artikel 21 kunnen zo nodig uitvoeringsbepalingen betreffende het toezicht en de controle worden vastgesteld.

Indien bij het toezicht en de controles blijkt dat niet aan de eisen van deze richtlijn wordt voldaan, neemt de verantwoordelijke officiële instantie passende maatregelen.

Artikel 7

1. Deskundigen van de Commissie kunnen, in samenwerking met de verantwoordelijke officiële instanties van de Lid-Staten, zo nodig controles ter plaatse verrichten om een uniforme toepassing van deze richtlijn te waarborgen en in het bijzonder om na te gaan of de leveranciers de voorschriften van deze richtlijn daadwerkelijk in acht nemen. De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, dient de deskundigen alle nodige bijstand te verlenen bij de uitvoering van hun taken. De Commissie stelt de Lid-Staten in kennis van het resultaat van het uitgevoerde onderzoek.

2. De uitvoeringsbepalingen van lid 1 worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

Artikel 8

1. Teeltmateriaal en fruitgewassen mogen alleen door erkende leveranciers in de handel worden gebracht, mits zij daarenboven ten minste voldoen aan de eisen voor CAC-materiaal die in het in artikel 4 bedoelde schema staan.

2. Prebasismateriaal, basismateriaal en gecertificeerd materiaal mag alleen gecertificeerd worden wanneer het behoort tot een in artikel 9, lid 2, onder i), bedoeld ras en voldoet aan de eisen die voor de betrokken categorie in het in artikel 4 bedoelde schema staan. De categorie wordt vermeld op het in artikel 11 bedoelde officiële document.

Wat het rasaspect betreft, is het mogelijk om in de overeenkomstig artikel 4 op te stellen schema's in een vrijstelling te voorzien voor onderstammen waarvan het materiaal niet tot een ras behoort.

3. Onverminderd het bepaalde in Richtlijn 77/93/EEG zijn de leden 1 en 2 niet van toepassing op

- a) teeltmateriaal en fruitgewassen bestemd voor proeven of voor wetenschappelijke doeleinden,
- b) teeltmateriaal of fruitgewassen bestemd voor selectie,
- c) teeltmateriaal of fruitgewassen bestemd voor maatregelen tot instandhouding van de genetische verscheidenheid.

De uitvoeringsbepalingen van de punten a) en b) worden, zo nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 21. De uitvoeringsbepalingen van punt c) worden bij voorkeur vóór 1 januari 1993 vastgesteld volgens dezelfde procedure.

Artikel 9

1. Teeltmateriaal en fruitgewassen worden in de handel gebracht onder vermelding van het ras waartoe zij behoren. Wanneer bij onderstammen het materiaal niet tot een ras behoort, wordt er verwezen naar de betrokken soort of naar de betrokken interspecifieke hybride.

2. De overeenkomstig lid 1 aangeduide rassen moeten:

- i) hetzij algemeen bekend zijn, dat wil zeggen beschermd zijn overeenkomstig bepalingen betreffende de bescherming van kweekprodukten, of op al dan niet vrijwillige basis officieel geregistreerd zijn,
- ii) hetzij met hun benaming en een gedetailleerde beschrijving voorkomen op lijsten van de leveranciers. De verantwoordelijke officiële instantie van de betrokken Lid-Staat moet op verzoek toegang hebben tot deze lijsten.

Van ieder ras moet een beschrijving worden gegeven en voor zover mogelijk moet het ras in alle Lid-Staten dezelfde benaming hebben, overeenkomstig aanvaarde internationale richtsnoeren.

3. De rassen kunnen officieel geregistreerd worden indien gebleken is dat zij voldoen aan bepaalde officieel goedgekeurde voorwaarden en indien zij een officiële omschrijving hebben. Zij kunnen ook officieel worden geregistreerd indien hun materiaal vóór 1 januari 1993 op het grondgebied van de betrokken Lid-Staat in de handel is gebracht, op voorwaarde dat zij een officiële omschrijving hebben. In dit laatste geval vervalt de registratie uiterlijk op 30 juni 2000, tenzij de betrokken rassen ondertussen

- hetzij zijn bevestigd volgens de procedure van artikel 21, met een gedetailleerde omschrijving indien zij in ten minste twee Lid-Staten officieel zijn geregistreerd,
- hetzij overeenkomstig de eerste zin zijn geregistreerd.

4. Behalve wanneer het rasaspect uitdrukkelijk wordt genoemd in het in artikel 4 bedoelde schema, heeft het bepaalde in de leden 1 en 2 geen verdere gevolgen voor de verantwoordelijke officiële instantie.

5. De eisen voor de in lid 2, onder i), bedoelde officiële registratie worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21, rekening houdend met de stand van wetenschap en techniek, en behelzen:

- a) de voorwaarden voor officiële toelating die met name betrekking kunnen hebben op eigenheid, bestendigheid en voldoende homogeniteit;
- b) de kenmerken die bij het onderzoek van de verschillende soorten ten minste dienen te worden onderzocht;
- c) de minimumeisen voor het verrichten van het onderzoek;
- d) de maximumperiode waarvoor de officiële toelating van een ras geldt.

6. Volgens de procedure van artikel 21

- kan een regeling worden ingesteld om rassen of soorten of interspecifieke hybriden aan de verantwoordelijke officiële instanties van de Lid-Staten mee te delen,
- kunnen met betrekking tot lid 2, onder ii), aanvullende uitvoeringsbepalingen worden vastgesteld,
- kan worden besloten dat een gemeenschappelijke rassen-catalogus wordt opgesteld en bekendgemaakt.

Artikel 10

1. Tijdens de groei, het rooien of het wegnemen van enten bij het uitgangsmateriaal worden teeltmateriaal en fruitgewassen in afzonderlijke partijen gehouden.

2. Wanneer teeltmateriaal of fruitgewassen van verschillende oorsprong bij verpakking, opslag, vervoer of levering worden samengevoegd of gemengd, houdt de leverancier een register bij met de volgende gegevens: samenstelling van de partij en oorsprong van de samenstellende delen.

3. De Lid-Staten vergewissen zich er door middel van officiële inspecties van dat de in de leden 1 en 2 bedoelde voorschriften in-acht worden genomen.

Artikel 11

Onverminderd artikel 10, lid 2, mogen teeltmateriaal en fruitgewassen slechts in voldoende homogene partijen in de handel worden gebracht; daarbij moeten zij

- i) hetzij gekwalificeerd zijn als CAC-materiaal en vergezeld gaan van een document dat door de leverancier is opgemaakt in overeenstemming met de voorwaarden die zijn opgenomen in het in artikel 4 bedoelde schema. Wanneer op dit document een officiële verklaring voorkomt, moet deze duidelijk van de rest van de inhoud van het document gescheiden zijn;
- ii) hetzij gekwalificeerd zijn als prebasismateriaal, basismateriaal of gecertificeerd materiaal en als zodanig gecertificeerd zijn door de verantwoordelijke officiële instantie in overeenstemming met de voorwaarden die zijn opgenomen in het in artikel 4 bedoelde schema.

In het in artikel 4 bedoelde schema worden voorschriften inzake het etiketteren en/of plomberen en verpakken van het teeltmateriaal en/of de fruitgewassen opgenomen.

Bij levering van teeltmateriaal en fruitgewassen door een kleinhandelaar aan een niet-professionele eindverbruiker, kunnen de etiketteringsvoorschriften worden beperkt tot de noodzakelijke informatie betreffende het produkt.

Artikel 12

De Lid-Staten kunnen ontheffing verlenen

- van de toepassing van artikel 11, aan kleine producenten waarvan de volledige produktie en verkoop van teeltmateriaal en fruitgewassen bestemd is voor uiteindelijk gebruik door personen op de lokale markt die niet beroepshalve betrokken zijn bij de produktie van gewassen („lokaal verkeer”),
- van de in artikel 18 bedoelde controles en officiële inspectie, voor lokaal verkeer van teeltmateriaal en fruitgewassen, geproduceerd door aldus vrijgestelde personen.

Overeenkomstig de procedure van artikel 21 worden uitvoeringsbepalingen vastgesteld betreffende andere eisen inzake de in het eerste en het tweede streepje bedoelde ontheffingen, in het bijzonder voor de begrippen „kleine producenten” en „lokale markt” en betreffende de procedures dienaangaande.

Artikel 13

Onverminderd de fytosanitaire voorschriften van Richtlijn 77/93/EEG kunnen in geval van tijdelijke moeilijkheden bij de levering van teeltmateriaal of fruitgewassen die voldoen aan de eisen van deze richtlijn, volgens de procedure van artikel 21 maatregelen worden aangenomen die ertoe strekken het in de handel brengen van deze produkten aan minder stringente eisen te onderwerpen.

Artikel 14

Voor het in de handel brengen van teeltmateriaal en fruitgewassen die voldoen aan de eisen en voorwaarden van deze richtlijn, mogen geen andere dan de in deze richtlijn vastgestelde beperkingen gelden wat de leverancier, de fytosanitaire aspecten, het substraat en de inspectievoorschriften betreft.

Artikel 15

Voor het in de handel brengen van de in de bijlage II bedoelde produkten leggen de Lid-Staten geen stringenter voorwaarden of andere beperkingen op dan die van de in artikel 4 bedoelde schema's of, bij ontstentenis daarvan, dan die welke op de datum van aanneming van deze richtlijn bestaan.

Artikel 16

1. Volgens de procedure van artikel 21 wordt besloten of teeltmateriaal en fruitgewassen die in een derde land zijn geproduceerd en dezelfde garanties bieden inzake verplichtingen van de leverancier, identiteit, kenmerken, fytosanitaire aspecten, substraat, verpakking, voorschriften met betrekking tot inspectie, waarmerking en plombering, in al deze opzichten gelijkwaardig zijn aan teeltmateriaal en fruitgewassen die in de Gemeenschap zijn geproduceerd en aan de eisen en voorschriften van deze richtlijn voldoen.

2. In afwachting van het in lid 1 bedoelde besluit kunnen de Lid-Staten tot 1 januari 1993 en onverminderd de bepalingen van Richtlijn 77/93/EEG op de invoer van teeltmateriaal en fruitgewassen uit derde landen voorwaarden toepassen die ten minste gelijkwaardig zijn aan de voorwaarden die op tijdelijke of permanente basis zijn opgenomen in de in artikel 4 bedoelde schema's. Indien in deze schema's niet in dergelijke voorwaarden is voorzien, dienen de voorwaarden voor de invoer ten minste gelijkwaardig te zijn aan de voorwaarden die gelden voor de productie in de betrokken Lid-Staat.

In afwachting van het in lid 1 bedoelde besluit kan bovengenoemde termijn volgens de procedure van artikel 21 voor de onderscheiden derde landen worden verlengd.

Voor teeltmateriaal en fruitgewassen die door een Lid-Staat worden ingevoerd overeenkomstig een besluit dat die Lid-Staat overeenkomstig de eerste alinea heeft genomen, mogen ten aanzien van de in lid 1 vermelde punten in andere Lid-Staten geen beperkingen ten aanzien van het in de handel brengen gelden.

Artikel 17

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat teeltmateriaal en fruitgewassen tijdens de productie en het in de handel brengen officieel geïnspecteerd worden, en in het geval van CAC-materiaal via steekproeven geïnspecteerd worden, ten einde na te gaan of de eisen en voorwaarden van deze richtlijn in acht zijn genomen.

Artikel 18

Volgens de procedure van artikel 21 worden, zo nodig, uitvoeringsbepalingen betreffende de in artikel 5 bedoelde controles en de in de artikelen 10 en 17 bedoelde officiële inspectie, inclusief de bemonsteringsmethoden, vastgesteld.

Artikel 19

1. Wanneer bij het toezicht en de controle bedoeld in artikel 6, lid 4, de officiële inspectie bedoeld in artikel 17 of de proeven bedoeld in artikel 20 blijkt dat in de handel gebracht teeltmateriaal of in de handel gebrachte fruitgewassen niet aan de eisen van deze richtlijn voldoen, neemt de verantwoordelijke officiële instantie van de betrokken Lid-Staat passende maatregelen om te bewerkstelligen dat deze produkten aan deze bepalingen voldoen of, indien zulks

niet mogelijk is, om het in de handel brengen in de Gemeenschap van teeltmateriaal of fruitgewassen die daar niet aan voldoen te verbieden.

2. Wanneer blijkt dat teeltmateriaal en fruitgewassen die door een bepaalde leverancier in de handel worden gebracht, niet aan de eisen en voorwaarden van deze richtlijn voldoen, draagt de betrokken Lid-Staat er zorg voor dat tegen deze leverancier passende maatregelen worden genomen. Wanneer deze leverancier geen teeltmateriaal of fruitgewassen in de handel mag brengen, stelt de Lid-Staat de Commissie en de bevoegde nationale instanties in de Lid-Staten in kennis van dit verbod.

3. Krachtens lid 2 genomen maatregelen worden ingetrokken zodra met voldoende zekerheid is vastgesteld dat het teeltmateriaal en de fruitgewassen die bestemd zijn om door de leverancier in de handel te worden gebracht, voortaan aan de eisen en voorwaarden van deze richtlijn zullen voldoen.

Artikel 20

1. In de Lid-Staten worden, zo nodig, op monsters proeven of tests uitgevoerd om na te gaan of het teeltmateriaal en de fruitgewassen voldoen aan de eisen en voorwaarden van deze richtlijn, met inbegrip van de fytosanitaire voorschriften. De Commissie kan de proeven door vertegenwoordigers van de Lid-Staten en van de Commissie laten inspecteren.

2. Volgens de procedure van artikel 21 kan worden beslist of het noodzakelijk is op communautair niveau proeven of tests uit te voeren met hetzelfde doel als beoogd in lid 1. De Commissie kan de communautaire proeven door vertegenwoordigers van de Lid-Staten en van de Commissie laten inspecteren.

3. De in de leden 1 en 2 bepaalde proeven of tests zijn erop gericht de technische methoden voor de controle van teeltmateriaal en fruitgewassen te harmoniseren. Over de proeven of tests worden voortgangsrapporten opgesteld die als vertrouwelijk document aan de Lid-Staten en aan de Commissie worden toegezonden.

4. De Commissie zorgt ervoor dat desgevallend in het bij artikel 21 ingestelde Comité regelingen worden getroffen voor de coördinatie, de uitvoering en de inspectie van de in de leden 1 en 2 bedoelde proeven alsmede voor de beoordeling van de uitkomsten van die proeven. Wanneer fytosanitaire problemen aan de orde komen, brengt de Commissie het Permanent Planteziektenkundig Comité op de hoogte. Zo nodig worden specifieke regelingen vastgesteld. Bij de proeven worden ook teeltmateriaal en fruitgewassen onderzocht die in derde landen zijn geproduceerd.

Artikel 21

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, genaamd „Permanent Comité voor teeltmateriaal en gewassen van geslachten en soorten fruit”, voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn.

Indien deze maatregelen echter niet in overeenstemming zijn met het advies dat het Comité heeft uitgebracht, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten voor ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen de in de voorgaande alinea genoemde termijn met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 22

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Permanent Comité voor teeltmateriaal en gewassen van geslachten en soorten fruit, voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na verloop van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 23

Wijzigingen van de overeenkomstig artikel 4 opgestelde schema's en van de voorwaarden en bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 21.

Artikel 24

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat teeltmateriaal en fruitgewassen die op hun grondgebied worden geproduceerd om in de handel te worden gebracht, voldoen aan de eisen van deze richtlijn.

2. Wanneer bij officiële inspectie blijkt dat teeltmateriaal of fruitgewassen niet in de handel mogen worden gebracht omdat niet aan een fytosanitaire eis is voldaan, neemt de betrokken Lid-Staat passende officiële maatregelen om daar aan verbonden fytosanitaire gevaren weg te nemen.

Artikel 25

Binnen een termijn van vijf jaar vanaf de datum van aanneming van deze richtlijn onderzoekt de Commissie de resultaten van de toepassing daarvan en legt zij de Raad een verslag voor dat in voorkomend geval vergezeld gaat van de eventueel noodzakelijke wijzigingsvoorstellen.

Artikel 26

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. Wat de artikelen 5 tot en met 11, 14, 15, 17, 19 en 24 betreft, wordt de toepassingsdatum voor elk geslacht of elke soort, bedoeld in bijlage II, volgens de procedure van artikel 21 vastgesteld bij de opstelling van het in artikel 4 bedoelde schema.

Artikel 27

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 28 april 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

Arlindo MARQUES CUNHA

*BIJLAGE I***In artikel 4 bedoelde schema's**

*BIJLAGE II***Lijst van onder deze richtlijn vallende geslachten en soorten**

— Citrus sinensis (L.) Osbeck	sinaasappelboom
— Citrus limon (L.) Burm. f.	citroenboom
— Citrus reticulata Blanco	mandarijnboom
— Citrus paradisi Macf.	grapefruitboom
— Citrus aurantifolia (Christm.) Swing.	limoenboom
— Corylus avellana L.	hazelnootboom
— Fragaria x ananassa Duch.	aardbeiplant
— Juglans regia L.	walnootboom
— Malus Mill.	appelboom
— Prunus amygdalus Batsch	amandelboom
— Prunus armeniaca L.	abrikozeboom
— Prunus avium L.	kerseboom
— Prunus cerasus	zure-kerseboom
— Prunus domestica L.	pruimeboom
— Prunus persica (L.) Batsch	perzikeboom
— Pyrus communis L.	pereboom
— Prunus Salicina	Japanse-pruimeboom
— Cydonia Mill.	kweepereboom
— Ribes	aalbessetrui
— Rubus	braamstrui
— Pistacia vera	pistacheboom
— Olea europaea	olijveboom

RICHTLIJN 92/35/EEG VAN DE RAAD

van 29 april 1992

tot vaststelling van controlevoorschriften en van maatregelen ter bestrijding van paardepest

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen ⁽⁴⁾ ten doel heeft het verkeer van paardachtigen op het grondgebied van de Gemeenschap te liberaliseren; dat ingevolge artikel 5, lid 4, van deze richtlijn communautaire maatregelen dienen te worden vastgesteld om de controlevoorschriften en de maatregelen ter bestrijding van paardepest te harmoniseren;

Overwegende dat dank zij dergelijke maatregelen borg kan worden gestaan voor een rationele ontwikkeling van de landbouwsector en dat deze maatregelen bijdragen tot de bescherming van de gezondheid van de dieren in de Gemeenschap;

Overwegende dat een uitbraak van paardepest zich snel tot een epizootie kan ontwikkelen, met een zodanige sterfte en zodanige versturende gevolgen dat de rentabiliteit van de fokkerij er ernstig door kan worden aangetast;

Overwegende dat bestrijdingsmaatregelen moeten worden getroffen zodra de aanwezigheid van de ziekte wordt vermoed, en dat, wanneer dat vermoeden wordt bevestigd, onmiddellijk en doeltreffend moet worden opgetreden, ten einde de gezondheid van de dieren in de Gemeenschap te beschermen;

Overwegende dat deze maatregelen erop gericht moeten zijn de verspreiding van paardepest te voorkomen; dat daartoe het verkeer van dieren die de besmetting kunnen overdragen streng moet worden gecontroleerd en op de besmette bedrijven alle insecten moeten worden verdelgd;

Overwegende dat dient te worden aangegeven in welke omstandigheden de dieren tegen paardepest mogen worden ingeënt en welke voorschriften daarbij in acht moeten worden genomen;

Overwegende dat, om de ziekte beter onder controle te houden, beschermings- en toezichtsgebieden moeten worden afgebakend, rekening houdend met factoren van geografie-

sche, administratieve, ecologische en epidemiologische aard;

Overwegende dat een grondig epidemiologisch onderzoek essentieel is om verspreiding van de ziekte te voorkomen;

Overwegende dat bij het uitbreken van paardepest artikel 3 van Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽⁵⁾ van toepassing is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden controlevoorschriften en maatregelen ter bestrijding van paardepest vastgesteld.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn gelden, voor zover nodig, de definities van artikel 2 van Richtlijn 90/426/EEG.

Onder „bedrijf” worden evenwel bedrijven in de zin van Richtlijn 90/426/EEG verstaan evenals natuureservaten waarin paardachtigen in vrijheid leven.

Voorts wordt verstaan onder:

- eigenaar of houder*: de natuurlijke of rechtspersoon (personen) die eigenaar is (zijn) van de paardachtigen of die de paardachtigen al dan niet tegen betaling verzorgt (verzorgen);
- vector*: insecten van de soort „culicoïde imicola” of van andere culicoïde geslachten die paardepest kunnen overdragen en die volgens de procedure van artikel 19 na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité worden geïdentificeerd;
- bevestiging*: afkondiging door de bevoegde autoriteit van de aanwezigheid van paardepest, op basis van de resultaten van laboratoriumonderzoek; in geval van een epidemie kan de bevoegde autoriteit de aanwezigheid van de ziekte echter ook op grond van klinisch en/of epidemiologisch onderzoek bevestigen;
- bevoegde autoriteit*: de voor het verrichten van veterinaire controles bevoegde centrale autoriteit van een Lid-Staat of de veterinaire autoriteit waaraan zij deze bevoegdheid heeft overgedragen;
- officiële dierenarts*: de door de bevoegde autoriteit aangewezen dierenarts.

⁽¹⁾ PB nr. C 312 van 3. 12. 1991, blz. 12.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 10 april 1992 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 29 april 1992 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 42. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 92/130/EEG van de Commissie (PB nr. L 47 van 22. 2. 1992, blz. 26).

⁽⁵⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 19. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3763/91 (PB nr. L 356 van 24. 12. 1991, blz. 1).

Artikel 3

De Lid-Staten zien erop toe dat, wanneer wordt vermoed of geconstateerd dat er paardepest is uitgebroken, dit verplicht onmiddellijk aan de bevoegde autoriteit wordt gemeld.

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de officiële dierenarts, wanneer er zich in een bedrijf een of meer van paardepest verdachte paardachtigen bevinden, er onverwijld voor zorgt dat een officieel onderzoek wordt ingesteld om na te gaan of deze ziekte al dan niet aanwezig is.

2. Zodra melding is gedaan van het vermoeden dat de ziekte zich voordoet, neemt de officiële dierenarts de volgende maatregelen:

- a) hij laat het/de van besmetting verdachte bedrijf/bedrijven onder officieel toezicht plaatsen;
- b) hij laat:
 - i) een officiële telling uitvoeren van de paardachtigen, waarbij voor elke soort wordt gepreciseerd hoeveel dieren reeds gestorven, besmet of vermoedelijk besmet zijn, en laat deze telling bijwerken ten einde rekening te houden met het aantal paardachtigen dat in de periode waarop het vermoeden betrekking heeft, is geboren of gestorven; de uitkomsten van de telling moeten desgevraagd worden overgelegd en kunnen bij elk bezoek worden gecontroleerd;
 - ii) een lijst opmaken van de plaatsen waar de vector gemakkelijk kan overleven of verblijven en ziet erop toe dat daar passende insectenverdelgingsmiddelen worden gebruikt;
 - iii) een epidemiologisch onderzoek verrichten overeenkomstig artikel 7;
- c) hij bezoekt regelmatig het/de bedrijf/bedrijven en bij die gelegenheid:
 - i) onderzoekt hij elke paardachtige die op het bedrijf aanwezig is;
 - ii) verricht hij een grondig klinisch onderzoek of een autopsie van de van besmetting verdachte of dode dieren en neemt hij de monsters die nodig zijn voor laboratoriumonderzoek;
- d) hij ziet erop toe dat:
 - i) alle paardachtigen op het/de bedrijf/bedrijven op stal worden gehouden of worden ondergebracht op andere plaatsen die tegen de vector zijn beschermd;
 - ii) alle verkeer van paardachtigen van of naar het/de bedrijf/bedrijven wordt verboden;
 - iii) passende insectenverdelgingsmiddelen worden gebruikt in en rond de gebouwen waarin de paardachtigen zijn ondergebracht;
 - iv) kadavers van op het bedrijf gestorven paardachtigen worden gedgestrueerd, verwijderd, verbrand of begraven overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afval, voor het in de handel brengen van dierlijke afval

en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG ⁽¹⁾.

3. Totdat de in lid 2 bedoelde maatregelen zijn vastgesteld, neemt de eigenaar of houder van dieren waarbij de aanwezigheid van de ziekte wordt vermoed, alle conservatoire maatregelen om aan het bepaalde in lid 2, onder d), te voldoen.

4. De bevoegde autoriteit kan alle in lid 2 genoemde maatregelen ook doen gelden voor andere bedrijven, wanneer in verband met hun ligging, hun geografische situatie of contacten met het bedrijf waar de ziekte vermoedelijk aanwezig is, kan worden verondersteld dat zij mogelijk zijn besmet.

5. Naast de bepalingen van lid 2 kunnen volgens de procedure van artikel 19 specifieke bepalingen worden vastgesteld voor natuurreservaten waarin paardachtigen in vrijheid leven.

6. De in dit artikel bedoelde maatregelen worden door de officiële dierenarts pas ingetrokken wanneer de bevoegde autoriteit bevestigt dat het vermoeden van paardepest niet langer bestaat.

Artikel 5

Dieren mogen alleen overeenkomstig deze richtlijn tegen paardepest worden ingeënt.

Artikel 6

1. Wanneer de aanwezigheid van paardepest officieel is bevestigd, neemt de officiële dierenarts de volgende maatregelen:

- a) hij laat de aangetaste of klinische verschijnselen van paardepest vertonende paardachtigen van het besmette bedrijf onverwijld afmaken;
- b) hij laat de kadavers van deze paardachtigen destrueren, verwijderen, verbranden of begraven in overeenstemming met Richtlijn 90/667/EEG;
- c) hij breidt de in artikel 4 bedoelde maatregelen uit tot de in een straal van 20 km (binnen het beschermingsgebied) rond het/de besmette bedrijf/bedrijven gelegen bedrijven;
- d) hij laat alle paardachtigen in het onder c) bedoelde gebied systematisch inenten met een door de bevoegde autoriteit toegestaan vaccin, en laat ze volgens een overeenkomstig de procedure van artikel 19 erkende methode identificeren met een duidelijk en blijvend merkteken. Op grond van epidemiologische, meteorologische, geografische of klimatologische omstandigheden kan de bevoegde autoriteit evenwel van de verplichting de dieren in te enten, afwijken. Zij stelt de Commissie hiervan in kennis;
- e) hij laat een epidemiologisch onderzoek verrichten overeenkomstig artikel 7.

⁽¹⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

2. De bevoegde autoriteit kan de in lid 1 bedoelde maatregelen uitbreiden tot buiten het in lid 1, onder c), bedoelde gebied, wanneer op grond van de geografische, ecologische of meteorologische situatie of op grond van het verkeer van of naar het bedrijf waar de ziekte is bevestigd, kan worden vermoed dat de paardepest zich nog kan uitbreiden. Zij stelt de Commissie hiervan in kennis.

3. Indien het in lid 1 bedoelde gebied op het grondgebied van verschillende Lid-Staten ligt, werken de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten samen voor de afbakening van dit gebied. Zo nodig wordt het gebied afgebakend volgens de procedure van artikel 19.

Artikel 7

1. Het epidemiologisch onderzoek heeft betrekking op:
 - de duur van de periode waarin paardepest op het bedrijf aanwezig kan zijn geweest;
 - de mogelijke oorsprong van de paardepest op het bedrijf en het identificeren van de andere bedrijven waar zich paardachtigen bevinden die uit dezelfde bron besmet of aangestoken kunnen zijn;
 - de aanwezigheid en het verspreidingsgebied van de vectoren van de ziekte;
 - het verkeer van paardachtigen van en naar de betrokken bedrijven of het eventueel afvoeren van kadavers van paardachtigen van genoemde bedrijven.
2. Met het oog op een volledige coördinatie van alle maatregelen die nodig zijn om de paardepest zo snel mogelijk uit te roeien en op het uitvoeren van het epidemiologisch onderzoek, wordt een crisiscentrum opgericht.

De algemene voorschriften met betrekking tot de nationale crisiscentra en het communautaire crisiscentrum worden door de Raad vastgesteld op voorstel van de Commissie.

Artikel 8

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de bevoegde autoriteit, ter aanvulling van de in artikel 6 bedoelde maatregelen, een beschermingsgebied en een toezichtsgebied afbakt. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de factoren van geografische, administratieve, ecologische en epidemiologische aard die met de paardepest verband houden, alsmede met de controlestructuur.
2. a) Het beschermingsgebied bestaat uit het gedeelte van het grondgebied van de Gemeenschap dat is gelegen binnen een straal van ten minste 100 km rond enig besmet bedrijf.
- b) Het toezichtsgebied bestaat uit het gedeelte van het grondgebied van de Gemeenschap dat een strook van ten minste 50 km rond het beschermingsgebied vormt, en waar in de afgelopen twaalf maanden niet systematisch is ingeënt.
- c) Indien de onder a) en b) bedoelde gebieden op het grondgebied van verschillende Lid-Staten zijn gele-

gen, bakenen de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten deze gebieden af in onderling overleg. Zo nodig worden het beschermingsgebied en het toezichtsgebied evenwel afgebakend volgens de procedure van artikel 19.

3. Op een naar behoren met redenen omkleed verzoek van een Lid-Staat kan volgens de procedure van artikel 19 een besluit worden genomen tot wijziging van de afbakening van de in lid 2 omschreven gebieden op grond van:

- de geografische situatie en de ecologische factoren,
- de meteorologische omstandigheden,
- de aanwezigheid en de mate van verspreiding van de vector,
- de resultaten van de overeenkomstig artikel 7 verrichte epidemiologische onderzoeken,
- de resultaten van de laboratoriumonderzoeken,
- de tenuitvoerlegging van de bestrijdingsmaatregelen, met name van de insectenverdelgung.

Artikel 9

1. De Lid-Staten zien erop toe dat in het beschermingsgebied de volgende maatregelen worden getroffen:
 - a) alle bedrijven waar paardachtigen worden gehouden moeten worden geïdentificeerd;
 - b) de officiële dierenarts:
 - bezoekt op gezette tijden alle bedrijven waar paardachtigen worden gehouden,
 - verricht een klinisch onderzoek van deze paardachtigen en neemt, in voorkomend geval, monsters voor laboratoriumonderzoek; deze bezoeken en de gegevens en resultaten ervan worden in een register opgetekend;
 - c) paardachtigen mogen alleen uit de bedrijven waar ze zich bevinden worden afgevoerd om, met het oog op noodslachting, onder officieel toezicht rechtstreeks te worden vervoerd naar een in het gebied gelegen slachthuis, of, indien er in dat gebied geen slachthuis is, naar een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis in het toezichtsgebied.
2. Ter aanvulling van de in lid 1 bedoelde maatregelen kan volgens de procedure van artikel 19 worden besloten in het in lid 1 bedoelde gebied alle paardachtigen systematisch in te enten tegen paardepest en ze te identificeren.

Artikel 10

De Lid-Staten zien erop toe dat

1. de in artikel 9, lid 1, bedoelde maatregelen van toepassing zijn in het toezichtsgebied. Indien er in het toezichtsgebied evenwel geen slachthuis is, mogen de paardachtigen in het beschermingsgebied worden geslacht in een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis;
2. in het toezichtsgebied inenting tegen paardepest worden verboden.

Artikel 11

Over de duur van de toepassing en de handhaving van de in de artikelen 6, 8, 9 en 10 bedoelde maatregelen wordt beslist volgens de procedure van artikel 19. Ingeval de inenting is verricht overeenkomstig artikel 6, lid 1, en artikel 9, lid 2, mag deze duur in geen geval minder dan twaalf maanden bedragen.

In afwijking van artikel 9, lid 1, onder c), en artikel 10, lid 1, evenwel

- a) mogen paardachtigen in het beschermingsgebied en in het toezichtsgebied onder officieel toezicht en onder de voorwaarden van artikel 5, lid 3, van Richtlijn 90/426/EEG worden vervoerd naar het onder d) van die bepaling bedoelde quarantainestation;
- b) is voor het verkeer van paardachtigen binnen gebieden met een zelfde status een toelating van de bevoegde autoriteit vereist, waarvoor de volgende voorwaarden gelden:
 - i) de paardachtigen moeten
 - aan een voorafgaande officiële controle worden onderworpen,
 - geïdentificeerd worden, en
 - van een officieel document vergezeld gaan;
 - ii) de Lid-Staten zien er in ieder geval op toe dat de sedert minder dan 60 dagen ingeënte paardachtigen het bedrijf waar de inenting is uitgevoerd niet mogen verlaten;
 - iii) de Lid-Staten stellen de Commissie via het Permanent Veterinair Comité in kennis van de maatregelen die zij ter zake treffen.

Artikel 12

Wanneer de paardepestepizootie in een bepaald gebied een uitzonderlijk ernstig karakter heeft, worden alle door de betrokken Lid-Staten te nemen extra maatregelen vastgesteld volgens de procedure van artikel 19.

Artikel 13

De Lid-Staten zien erop toe dat de bevoegde autoriteit alle nodige maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat alle in het beschermings- en het toezichtsgebied gevestigde personen volledig worden geïnformeerd over de ingestelde beperkingen, en dat zij al het nodige doen om de betrokken maatregelen op passende wijze ten uitvoer te leggen.

Artikel 14

1. In elke Lid-Staat wordt een nationaal laboratorium aangewezen dat wordt belast met de in deze richtlijn bedoelde laboratoriumonderzoeken. Deze nationale laboratoria alsmede hun opdracht zijn vermeld in bijlage I.

2. De in bijlage I vermelde nationale laboratoria werken samen met het in artikel 15 bedoelde communautaire referentielaboratorium.

Artikel 15

Het communautaire referentielaboratorium voor paardepest staat vermeld in bijlage II. Onverminderd de bepalingen van Beschikking 90/424/EEG, met name van artikel 28, zijn de bevoegdheden en verplichtingen van dit laboratorium aangegeven in bijlage III.

Artikel 16

Deskundigen van de Commissie kunnen in samenwerking met de bevoegde autoriteiten controles ter plaatse uitvoeren voor zover de eenvormige toepassing van de onderhavige richtlijn dit vereist. Daartoe kunnen zij met een controle op een representatief percentage bedrijven nagaan of de bevoegde autoriteiten controle uitoefenen op de naleving van deze richtlijn. De Commissie brengt de Lid-Staten op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle steun voor de uitvoering van hun taak.

De algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 19.

Artikel 17

1. Elke Lid-Staat stelt een rampenplan op waarin wordt aangegeven op welke wijze hij de bij deze richtlijn vastgestelde maatregelen uitvoert.

In dit plan moet ervoor worden gezorgd dat kan worden beschikt over de installaties, de apparatuur, het personeel en de andere structurele voorzieningen, nodig voor een snelle en doeltreffende uitroeiing van de ziekte.

2. De criteria voor het opstellen van de in lid 1 bedoelde plannen staan in bijlage IV.

De overeenkomstig deze criteria opgestelde plannen worden uiterlijk drie maanden na de datum waarop deze richtlijn van toepassing wordt aan de Commissie overgelegd.

De Commissie onderzoekt de plannen om na te gaan of zij toereikend zijn om het gewenste doel te bereiken en stelt de betrokken Lid-Staat eventueel voor de nodige wijzigingen aan te brengen, met name om te garanderen dat de plannen verenigbaar zijn met die van de andere Lid-Staten.

De Commissie keurt de — eventueel gewijzigde — plannen goed volgens de procedure van artikel 19.

De plannen kunnen nadien volgens dezelfde procedure worden gewijzigd of aangevuld in het licht van de verdere ontwikkeling van de situatie.

Artikel 18

De bijlagen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 19.

Artikel 19

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel bepaalde procedure, leidt de voorzitter van het bij Besluit 68/361/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna „Comité” genoemd, deze procedure onverwijld bij het Comité in, op eigen initiatief of op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad geen besluit

heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve in de gevallen waarin de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 20

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt daarin naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 21

Vóór 1 oktober 1993 dient de Commissie, op basis van de opgedane ervaring, bij de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn, eventueel vergezeld van passende voorstellen.

Artikel 22

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 29 april 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

Arlindo MARQUES CUNHA

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

BIJLAGE I

A. LIJST VAN DE NATIONALE LABORATORIA VOOR ONDERZOEK INZAKE PAARDEPEST

België	Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek (NIDO) Groeselenbergstraat 99 — 1180 Brussel
Denemarken	Statens Veterinære Institut for Virusforskning Lindholm 4771 Kalvehave — Danmark
Duitsland	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Paul-Ehrlich-Straße, 7400 Tübingen
Frankrijk	Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires 22, rue Pierre Curie, BP 67 — 94703 Maisons Alfort Cedex
Griekenland	Institut de fièvre aphteuse et des maladies exotiques du Centre des Instituts Vétérinaires d'Athènes Rue Neapoleos 25, KA 15 310 Aghia Paraskevi — Athènes
Ierland	Central Veterinary Research Laboratory, Department of Agriculture and Food Abbotstown, Castleknock, Dublin, Ireland
Italië	Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise Via Campo Boario, Teramo
Luxemburg	Laboratoire de Médecine Vétérinaire de l'État 54, Avenue Gaston Diederich, L-Luxembourg
Nederland	Centraal Diergeneeskundig Instituut Lelystad, Nederland
Portugal	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica n° 102, Lisboa
Spanje	Laboratorio de sanidad y producción animal Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación 28110 Algete, Madrid — España
Verenigd Koninkrijk	Institute of Animal Health Ash Road — Pirbright, Woking, Surrey — GU 24 ONF

**B. OPDRACHT VAN DE NATIONALE LABORATORIA VOOR ONDERZOEK INZAKE
PAARDEPEST**

De nationale laboratoria voor onderzoek inzake paardepest zijn verantwoordelijk voor de coördinatie van de door ieder diagnoselaboratorium van de Lid-Staat vastgestelde normen en diagnosetechnieken alsmede voor het gebruik van de reagentia en het testen van de vaccins. Hiertoe:

- a) kunnen zij diagnosereagentia leveren aan diagnoselaboratoria die hierom verzoeken;
- b) controleren zij de kwaliteit van alle in de betrokken Lid-Staat gebruikte diagnosereagentia;
- c) organiseren zij op gezette tijden vergelijkende tests;
- d) bewaren zij isolaten van het paardepestvirus van in de betrokken Lid-Staat bevestigde gevallen;
- e) zien zij erop toe de positieve resultaten die in de regionale diagnoselaboratoria zijn verkregen te bevestigen.

BIJLAGE II**COMMUNAUTAIR REFERENTIELABORATORIUM**

Laboratorio de sanidad y producción animal
Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación
28110 Algete, Madrid — España.

*BIJLAGE III***OPDRACHT VAN HET COMMUNAUTAIRE REFERENTIELABORATORIUM VOOR PAARDEPEST**

Het communautaire referentielaboratorium heeft de volgende opdracht:

1. coördinatie, in overleg met de Commissie, van de in de Lid-Staten toegepaste methoden voor de diagnose van paardepest, en met name:
 - a) nauwkeurige omschrijving, opslag en levering van virusstammen van paardepest voor gebruik bij serologisch onderzoek en voor de bereiding van antiserum;
 - b) levering van referentiesera en andere referentiereagentia aan de nationale referentielaboratoria met het oog op de standaardisering van de in de Lid-Staten gebruikte tests en reagentia;
 - c) aanleg en instandhouding van een verzameling stammen en isolaten van het paardepestvirus;
 - d) periodieke organisatie van communautaire vergelijkende tests van de diagnoseprocedures;
 - e) verzameling en vergelijking van gegevens en informatie inzake de gebruikte diagnosetechnieken en de resultaten van de in de Gemeenschap verrichte tests;
 - f) karakterisering van isolaten van het paardepestvirus via de meest geavanceerde methoden om een beter inzicht in de epizoötiologie van paardepest te krijgen;
 - g) het volgen van de ontwikkelingen, over de gehele wereld, op het gebied van toezicht op, epizoötiologie en voorkoming van paardepest;
2. actieve steun bij het identificeren van de uitbraken van paardepest in de Lid-Staten door het onderzoeken van de virusisolaten die het laboratorium worden toegezonden voor bevestiging van de diagnose, karakterisering en epidemiologische studies;
3. bevordering van de opleiding en de na- en bijscholing van deskundigen op het gebied van laboratoriumdiagnose met het oog op de harmonisatie van de diagnosetechnieken in de hele Gemeenschap;
4. onderlinge uitwisseling van informatie met het door het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (IOE) aangewezen werelddlaboratorium voor onderzoek inzake paardepest, met name met betrekking tot de ontwikkeling van de situatie in de wereld ter zake van de paardepest.

BIJLAGE IV

MINIMUMCRITERIA VOOR DE RAMPENPLANNEN

De rampenplannen moeten ten minste:

1. voorzien in de oprichting op nationaal niveau van een crisiscentrum dat alle noodmaatregelen in de betrokken Lid-Staat dient te coördineren;
2. een lijst bevatten van lokale noodcentra die over de nodige voorzieningen beschikken om de controlemaatregelen op lokaal niveau te coördineren;
3. nauwkeurige informatie bevatten over het bij de noodmaatregelen betrokken personeel, hun vakbekwaamheid en hun bevoegdheden;
4. ervoor zorgen dat elk lokaal noodcentrum snel contact kan opnemen met de personen en/of organisaties die rechtstreeks of indirect bij een besmetting zijn betrokken;
5. ervoor zorgen dat het nodige materieel en materiaal beschikbaar is om de noodmaatregelen naar behoren te kunnen uitvoeren;
6. nauwkeurige instructies bevatten over de maatregelen, inclusief de maatregelen betreffende de wijze van vernietiging van karkassen, die moeten worden genomen wanneer infectie of besmetting wordt vermoed en bevestigd;
7. voorzien in scholingsprogramma's om de praktische vaardigheden en de kennis van de administratieve voorschriften op peil te houden en te verbeteren;
8. ervoor zorgen dat de diagnostische laboratoria over de nodige voorzieningen beschikken voor post mortem-onderzoek en over de nodige capaciteit voor het verrichten van serologisch, histologisch en ander onderzoek, en dat zij toegang hebben tot recente technieken om snel een diagnose te stellen (hiertoe moeten de nodige regelingen worden getroffen voor het snelle vervoer van monsters);
9. de nodige gegevens bevatten inzake de hoeveelheid vaccin tegen paardepest die naar verwachting nodig is indien tot noodvaccinatie wordt besloten;
10. voorzien in de nodige uitvoeringsbepalingen.

RICHTLIJN 92/36/EEG VAN DE RAAD

van 29 april 1992

houdende wijziging, ten aanzien van paardepest, van Richtlijn 90/426/EEG tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat bij Richtlijn 90/426/EEG ⁽⁴⁾ de veterinairerechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen zijn vastgesteld; dat in die richtlijn de grenzen zijn vastgesteld van het grondgebied dat is besmet met paardepest alsmede de voorschriften die van toepassing zijn op Lid-Staten die niet vrij zijn van paardepest;

Overwegende dat bij Richtlijn 92/35/EEG ⁽⁵⁾ controlevoorschriften zijn vastgesteld; dat Richtlijn 90/426/EEG derhalve moet worden aangepast ten einde rekening te houden met deze voorschriften,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 5 van Richtlijn 90/426/EEG wordt vervangen door:

„Artikel 5

1. Lid-Staten die niet vrij zijn van paardepest in de zin van artikel 2, onder f), mogen alleen onder de in lid 3 vastgestelde voorwaarden paardachtigen verzenden die afkomstig zijn van het gedeelte van het grondgebied dat is aangemerkt als met paardepest besmet in de zin van lid 2.

2. a) Een deel van het grondgebied van een Lid-Staat wordt aangemerkt als besmet met paardepest indien

— of wel gedurende de laatste twee jaren de aanwezigheid van paardepest is vastgesteld op

grond van een klinische, serologische (bij niet-ingeënte dieren) en/of epidemiologische aanwijzing,

— of wel gedurende de laatste twaalf maanden inenting tegen paardepest zijn verricht.

b) Het deel van het grondgebied dat beschouwd wordt als besmet met paardepest dient ten minste te omvatten:

— een beschermingszone van ten minste 100 km rondom elke haard,

— een zone van toezicht van ten minste 50 km rondom de beschermingszone, waarin gedurende de laatste twaalf maanden geen enkele inenting is verricht.

c) Richtlijn 92/35/EEG (*) behelst de voorschriften inzake de controle op de bestrijdingsmaatregelen met betrekking tot de onder a) en b) bedoelde grondgebieden en zones, alsmede de daarbij behorende afwijkingen.

d) Elke ingeënte paardachtige die zich in de beschermingszone bevindt, dient te worden geregistreerd en geïdentificeerd overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Richtlijn 92/35/EEG.

Deze inenting moet duidelijk worden vermeld in het identificatiedocument en/of op het gezondheidscertificaat.

3. Een Lid-Staat mag uit het in lid 2, onder b), bedoelde grondgebied alleen paardachtigen verzenden die voldoen aan de onderstaande eisen:

a) zij mogen alleen gedurende bepaalde, volgens de procedure van artikel 25 vast te stellen periodes van het jaar worden verzonden, afhankelijk van de activiteit van de vectoren;

b) zij mogen geen enkel klinisch teken van paardepest vertonen op de dag van de in artikel 4, lid 1, bedoelde inspectie;

c) — indien zij niet tegen paardepest zijn ingeënt, dienen zij tweemaal, met een tussenpoos van 21 tot 30 dagen, met een negatieve reactie onderworpen te zijn geweest aan een complementbindings-test voor paardepest als omschreven in bijlage D; de tweede test dient te zijn uitgevoerd in de laatste tien dagen voorafgaand aan de verzending,

— indien zij zijn ingeënt, mogen zij niet in de loop van de laatste twee maanden zijn ingeënt en

⁽¹⁾ PB nr. C 312 van 3. 12. 1991, blz. 17.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 10 april 1992 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 29 april 1992 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 42.

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 19 van dit Publikatieblad.

moeten zij met bovengenoemde tussenpozen onderworpen zijn aan de in bijlage D omschreven complementbindingstest, zonder dat een toename van antilichamen is vastgesteld. De Commissie kan, volgens de procedure van artikel 24, na raadpleging van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, andere controlemethoden erkennen;

- d) zij moeten gedurende een periode van ten minste 40 dagen voorafgaand aan de verzending verbleven hebben in een quarantainestation;
- e) zij dienen gedurende de quarantaineperiode en tijdens het vervoer van het quarantainestation naar de plaats aan verzending beschermd te zijn tegen vectoren.

(*) PB nr. L 157 van 10. 6. 1992, blz. 19.”.

Artikel 2

De Beschikkingen 90/552/EEG ⁽¹⁾, 90/553/EEG ⁽²⁾, 91/93/EEG ⁽³⁾ en 92/101/EEG ⁽⁴⁾ van de Commissie blijven voor de toepassing van deze richtlijn toepasselijk.

Deze beschikkingen kunnen volgens de procedure van artikel 19 van Richtlijn 92/35/EEG worden gewijzigd met het oog op de aanpassing van hun werkingssfeer aan de bepa-

lingen van deze richtlijn of de latere aanpassing aan de wetenschappelijke en technologische ontwikkeling.

Artikel 3

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 29 april 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

Arlindo MARQUES CUNHA

⁽¹⁾ Beschikking 90/552/EEG van de Commissie van 9 november 1990 tot vaststelling van de grenzen van het met paardepest besmette grondgebied (PB nr. L 313 van 13. 11. 1990, blz. 38). Beschikking gewijzigd bij Beschikking 91/645/EEG (PB nr. L 349 van 18. 12. 1991, blz. 43).

⁽²⁾ Beschikking 90/553/EEG van de Commissie van 9 november 1990 tot vaststelling van het merkteken ter identificering van tegen paardepest ingeënte paardachtigen (PB nr. L 313 van 13. 11. 1990, blz. 40).

⁽³⁾ Beschikking 91/93/EEG van de Commissie van 11 februari 1991 tot vaststelling van de periode van het jaar waarin Portugal sommige paardachtigen mag verzenden uit het gedeelte van zijn grondgebied dat is aangemerkt als besmet met paardepest (PB nr. L 50 van 23. 2. 1991, blz. 27).

⁽⁴⁾ Beschikking 92/101/EEG van de Commissie van 28 januari 1992 tot vaststelling van de periode van het jaar waarin Spanje sommige paardachtigen mag verzenden uit het gedeelte van zijn grondgebied dat is aangemerkt als besmet met paardepest (PB nr. L 39 van 15. 2. 1992, blz. 46).